

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/443/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111230388
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4111230388.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajšúnska 5, 951 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1/H. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom E. 5, X., 2/H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. uZ. Nitra, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 15 068,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 7. júla 2015, č. k. 10C/251/2015-73, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcom a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcov nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods.1 OSP) uznesením zo dňa 7. júla 2015 ,č. k. 10C/251/2015-73 rozhodol, že pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, do konania na strane odporcu .Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 93 ods.1 až 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinného do 31.12.2014.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 5.10.2011 domáha zaplatenia sumy 15 068,47 eur spolu s príslušenstvom. Podaním zo dňa 7.2.2012, doručeným súdu dňa 15.2.2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, že vstupuje do predmetného konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Podaním zo dňa 23.6.2015, doručeným súdu dňa 25.6.2015 navrhovateľ vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka, z dôvodu nepreukázania súhlasu odporcu. Uviedol, že v zmysle § 93 ods. 3 OSP, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní , inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Vzhľadom na to, že združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo , zastáva názor, že nesplnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č.k. PL ÚS 1/2014-9 a 4 Odo 151/2007.

Novela Občianskeho súdneho poriadku 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15. októbra 2008 zakotvila do § 93 nový odsek 2, podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom poznámka 10a k tomuto ustanoveniu uvádza ako príklady týchto osobitných predpisov Obchodný zákonník, antidiskriminačný zákon, zákon č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a

o sociálnej kuratele a zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Špecifikom tejto skupiny vedľajších účastníkov je, že na rozdiel od "tradičných" vedľajších účastníkov, ktorí musia preukázať svoj právny záujem na výsledku konania, týmto "novým" vedľajším účastníkom postačuje preukázať, že existujú ako právnická osoba (napríklad občianske združenie) a že ich predmet činnosti spočíva v ochrane zákonom stanovených práv napríklad podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd považoval nesúhlas navrhovateľa so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu za nedôvodný. Poukázal na to, že základným princípom materiálneho právneho štátu, ktorý je implicitne obsiahnutý aj v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, patrí princíp právnej istoty. Ten pozostáva z viacerých čiastkových prvkov, ktoré vystupujú aj ako samostatné princípy. Ide najmä o princíp jasnosti (určitosti), zrozumiteľnosti a predvídateľnosti právnych noriem, princíp legitímnych očakávaní, t. j. predvídateľnosti postupu orgánov verejnej moci, princíp ochrany dôvery občanov v právo, princíp ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere a tiež princíp zákazu retroaktivity. Nakoľko navrhovateľ sa vo svojom podaní odvoláva na právnu úpravu, ktorá je účinná od 1.1.2015, súd v súlade s princípom zákazu retroaktivity, neaplikoval ustanovenia zákona účinného od 1.1.2015, ale postupoval podľa doterajších predpisov, v zmysle ktorých základným predpokladom na prístupenie vedľajšieho účastníka do konania v zmysle § 93 ods. 2 OSP je splnenie podmienky, že ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Pokiaľ má súd za preukázané, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, spĺňa túto podmienku, pričom z výpisu z registra občianskych združení má súd za preukázané, že predmetom činnosti združenia je ochrana práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, prípadný súhlas, resp. nesúhlas účastníkov konania so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nie je potrebný, nakoľko ho Občiansky súdny poriadok ani nevyžaduje. Je síce nesporné, že vedľajší účastník nemôže v konaní vystupovať proti vôli toho, koho má v konaní podporovať, čo však nie je tento prípad, nakoľko odporcovia námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka na svojej strane nevzniesli. Súd na záver dodáva, že o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nevydáva žiadne rozhodnutie, preto, ak v zmysle § 93 ods. 2 OSP vedľajší účastník vstúpi do konania či už z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, prislúchajú mu v zmysle § 92 ods. 4 OSP rovnaké práva a povinnosti ako účastníkovi, napr. má právo na zaslanie rovnopisov podaní, nahliadnuť do spisu a pod, pokiaľ zákon výslovne neustanovuje, že procesné podanie môže vykonať len hlavný účastník osobne, či už navrhovateľ alebo odporca v závislosti od strany konania, ku ktorej vedľajší účastník vstúpil.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci sa medzi účastníkmi konania jedná o spotrebiteľský vzťah a vedľajší účastník je právnická osoba, ktorá má chrániť práva spotrebiteľa, a nejde o skrátené konania, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 220 OSP napadnuté uznesenie zmenil tak, že vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania nepripúšťa. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 202,27 EUR s DPH, pozostávajúce z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 192,20 EUR s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu o výške 10,07 eur s DPH (podanie odvolania).

Poukázal na ustanovenie § 93 ods.3 OSP v platnom znení a zastáva názor, že toto ustanovenie jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia Združenia o vstupe do konania. Absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou odporcovi na vyjadrenie so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko takúto možnosť nepripúšťa ani samotné znenie Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na to, že Združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo, nesnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva v predmetnom konaní. Nevyhnutnosť súhlasu zaviedol do Občianskeho súdneho poriadku zákon č. 353/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2015. Keďže ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, je platné odo dňa účinnosti a vzťahuje sa aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 1.1.2015. Uvedené potvrdzuje aj dôvodová správa k článku I bod 3 zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Návrh vychádza zo záveru judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že ani takýto vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať, resp. že ani

účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá (R 62/2014). Z uvedeného je zrejmé, že predmetná novela zakotvila v Občianskom súdnom poriadku len to, čo bolo už aj predtým zrejmé a malo byť aplikované v praxi, a to že účasť vedľajšieho účastníka v konaní nesmie byť podporovanému účastníkovi nanútená. Dôvodová správa zároveň potvrdzuje, že zákonodarca mal v úmysle okamžité zavedenie novelizovaného ustanovenia do praxe, nakoľko novelou reagoval a interpretačné problémy súdov a najmä na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z ustanovenia § 93 OSP aj pred novelou vyplývalo, že o prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhoduje na návrh. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účasti je potom úplne irelevantné, kedy Združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 5.februára 2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Navrhovateľ je toho názoru, že súd postupoval nesprávne, keď pripustil vedľajšieho účastníka do konania napriek absencii súhlasu ním podporovaného účastníka, čím rozhodol v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník, ktorý navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že procesný kódex účinný do 31.12.2014 prezumoval súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom a o prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodoval len na návrhu (§ 93 ods.3 druhá veta OSP). Aj v prípade nesúhlasu spotrebiteľa s vedľajšou intervenciou však platilo aj ustanovenie § 93 ods.4 OSP, podľa ktorého „ V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností“. Novelou OSP, uskutočnenou zákonom č. 353/2014 Z.z. , bola s účinnosťou od 1.1.2015 do § 93 ods.3 OSP vložená druhá veta, podľa ktorej: „ Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“.

Podľa jeho názoru ak oznámenie o vstupe, ako vedľajšieho účastníka do konania, doručil súdu pred 1.1.2015, je potrebné posudzovať jeho vstup do konania podľa noriem účinných do 1.1.2015 a nie podľa noriem účinných od 1.1.2015. Podľa platnej právnej úpravy, účinnej od 1.1.2015, má výslovný súhlas spotrebiteľa opodstatnenie len vo vzťahu k vstupom vedľajšieho účastníka do konania, uskutočneným po 1.1.2015. Zdôraznil, že aj keď novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 353/2014Z.z. nemá prechodné ustanovenie, platí pravidlo typické pre právo po prvýkrát zakotvené v § 355 pri prijatí zákona č. 99/1963 Zb., podľa ktorého , ak boli v konaní začatým pred účinnosťou tohto zákona urobené procesné úkony, tak účinky ktoré sa s nimi spájajú podľa predchádzajúcej právnej úpravy, ostávajú zachované aj naďalej. Rovnako to platí pre úkony súdu aj pre úkony účastníkov konania. Teda pokiaľ vedľajší účastník do konania vstúpil pred 1.1.2015, účinky vstupu sa posudzujú podľa ust. § 93 OSP v znení pred novelou vykonanou zákonom č. 353/2014 Z.z.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa v zmysle § 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 92 ods. 1 OSP, na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Podľa § 93 ods. 1 OSP, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V § 93 OSP je upravený inštitút vedľajšieho účastníka, ktorý môže vystupovať len v sporovom konaní. Vedľajším účastníkom konania môže byť len ten, kto má spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 OSP) a má právny záujem na výsledku konania, t. j. jeho právne postavenie bude ovplyvnené výsledkom sporu. Vedľajším účastníkom sa stáva v okamihu, v ktorom dôjde súdu podanie, že vstupuje na strane niektorého z účastníkov do konania, alebo v ktorom toto podanie urobí ústne do protokolu. Vedľajší účastník môže vstúpiť do konania tak na prvom stupni, ako aj v odvolacom konaní. O prípustnosti vedľajšieho účastníka rozhoduje súd len vtedy, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Súd z vlastnej iniciatívy túto otázku neskúma, ak nebola námietka neprípustnosti vznesená, je tretia osoba vedľajším účastníkom bez ďalšieho. O námietke neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhoduje súd uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie. Predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníka do konania je právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu. O právny záujem ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím vo veci bude dotknuté právne postavenie vedľajšieho účastníka. Právny záujem na výsledku sporu nie je potrebné tvrdiť ani preukazovať dovtedy, kým nebola vznesená námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníka.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 OSP).

Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietat neprípustnosť tohto vstupu.

Zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 1 OSP, je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho; poskytovaním pomoci navrhovateľovi alebo odporcovi sleduje ich záujmy, robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka, lebo výsledok sporu nepriaznivý pre účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, sa nepriaznivo prejaví aj na jeho (vedľajšieho účastníka) právnych pomeroch.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov je tiež zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

V oboch prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 OSP, je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce. Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu „ním podporovaného“ účastníka;

svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Účastník konania má preto právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priečil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi nanútený.

V zmysle vyššie uvedeného zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778 dňa 15.2.2012 oznámilo Okresnému súdu Nitra, že podľa § 93 ods.2 OSP vstupuje do konania na podporu odporcov ako vedľajší účastník. Ide o právnickú osobu, ktorej hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa (§ 93 ods. 2 OSP, § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z.). So zreteľom na to nebolo procesným predpokladom vstupu občianskeho združenia do predmetného konania preukázanie právneho záujmu na jeho výsledku, účastníkom konania na strane odporcu sa stal automaticky doručením oznámenia o vstupe do konania, bez potreby súhlasu odporkyne.

Súd prvého stupňa zaslal oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania odporcovi a právnomu zástupcovi navrhovateľa.

Navrhovateľ podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 25.6.2015 namietol neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu nepreukázania súhlasu odporcu, o ktorej prvostupňový súd obsadený vyšším súdnym úradníkom rozhodol napadnutým uznesením zo dňa 7. júla 2015 ,č. k. 10C/251/2015-73 tak, že pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, do konania na strane odporcu.

Námietky navrhovateľa voči vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu sú však nedôvodné, keďže v predmetnej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania na stranu odporcov dňa 15.2. 2012, odvolací súd posudzoval uvedené na základe právnej úpravy platnej a účinnej do 31. 12. 2014, kedy sa pri vstupe vedľajšieho účastníka do konania nevyžadovalo od vedľajšieho účastníka aj pripojenie oznámenia o súhlase účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní. S účinnosťou od 1. januára 2015 novela OSP č. 353/2014 Z.z. akceptuje ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej ani vedľajší účastník zabezpečujúci ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu (právnická osoba podľa zákona č. 250/2007 Z.z.) nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať, resp. že ani účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá (základ tohto ustanovenia je daný rozhodnutím R 62/2014).

Odvolací súd zastal k predmetnej veci rozhodné stanovisko, v rámci ktorého sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa. Zastáva právny názor, že samozrejmom súčasťou pôsobenia právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitných predpisov, je aj pomoc

účastníkovi súdneho sporu z pozície vedľajšieho účastníka. Tieto subjekty nie sú povinné preukazovať naliehavý právny záujem na výsledku konania. Ich oprávnenie byť vedľajším účastníkom vyplýva priamo z rozoberaného zákonného ustanovenia v spojení s konkrétnym osobitným zákonom. Odvolací súd má ďalej za to, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľa vstúpilo do tohto sporu legitímne. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dával do 31.12.2014 samotný zákon. V prípadoch sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv a záujmov je potrebné vychádzať z ustanovení zákona č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (uznesenie NS SR zo dňa 14. 02. 2013, sp. zn. 6Cdo/320/2012), ktoré umožňujú, aby do konania týkajúcich sa spotrebiteľských sporov vstupovali spotrebiteľské združenia.

Vzhľadom k uvedenému boli ku dňu vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcov splnené zákonné podmienky pre vstup vedľajšieho účastníka, ktorým je právnická osoba, ktorej hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Toto právo vyplývalo tak z ustanovenia § 93 OSP ako aj zo zákona o ochrane spotrebiteľa a nemožno akceptovať právny názor navrhovateľa, že je úplne irelevantné, kedy Združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase vstupu občianskeho združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcov, ktorí sú spotrebiteľmi.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým pripustil, aby do konania na strane odporcov vstúpilo spotrebiteľské združenie, ktorého úlohou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľskom spore, ako vecne správne potvrdil, pričom v ďalšom odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 a § 142 ods.1 OSP tak, že odporcom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože im žiadne trovy nevznikli a náhradu trov odvolacieho konania (náhradu trov právneho zastúpenia) nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, pretože si ich neuplatnil, a teda ani nevyčíslil (§ 151 ods.1,2 OSP).

Toto uznesenie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.